

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/88/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412213413
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1412213413.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

5Co/88/2018-156
IČS:1412213413

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Janky Richterovej a JUDr. Milana Chalupku, v právnej veci žalobcu: Stavebné bytové družstvo Bratislava IV, so sídlom v Bratislave, Polianky 9, IČO: 00 169 731, zast. JUDr. Janou Kocandovou, advokátkou v Bratislave, Jungmannova 8, 851 01 Bratislava, proti žalovanému: L. V., M.. XX.XX.XXXX, Q. F. Q., T. U.Č. X, zast. Mgr. Ninou Kadličekovou, bytom v Bratislave, Jašíkova 16, o vypratanie bytu, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave zo dňa 1. decembra 2017 č.k. 5C/103/2012-140 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1/Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť vypratať byt č. XXX na XX. U. bytového domu so súpisným číslom XXXX na parcele č. XXXX/XX na E.. T. U. X F. Q., zapísaného na LV č. XXXX, k. ú. R. M. F., obec BA - m.č. R., okres Bratislava IV, do 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to bez nároku na bytovú náhradu, súčasne vyslovil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2/Vychádzal zo zistenia, že rozhodnutím o pridelení družstevného bytu z 15. 4. 1998 bol manželke žalovaného (pôvodne žalovaná 1/) pridelený byt č. XXX/XI na ulici T. U. X F. Q.. Byt bol odovzdaný manželke žalovaného ako členovi žalobcu pri spoločnom členstve žalovaného s tým, že byt budú užívať aj ich syn a dcéra (Dohoda o odovzdaní a pridelení bytu z 2. mája 1998). Vlastníkom bytu je žalobca (výpis z listu vlastníctva č. 3400). Zo sumárnych analýz platieb za obdobia od 1. 1. 2009 do 31. 10. 2011, od 1. 11. 2011 do 30. 9. 2012, od 1. 1. 2011 do 31. 8. 2012 súd zistil, že žalobca evidoval voči žalovanému a jeho manželke dlh vo výške 6.782,42 €. Žalobca z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d) Občianskeho

zákonníka písomne vypovedal 14. 11. 2011 nájom bytu, pričom výpoveď 14. 12. 2011 doručil manželke žalovaného (pôvodne žalovaná 1/). Zásielka s výpoveďou doručovanou žalovanému sa vrátila žalobcovi späť 4. 1. 2012 s poznámkou „neprevzatá v odbernej lehote“. Žalovaný uhradil vo februári 2013 žalobcovi v troch sumách celkom 6.770,28 €, jeho vážne chorá manželka v priebehu konania zomrela.

3/Žalovaný vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že o výpovedi z nájmu bytu nevedel, nakoľko mu o tom manželka nepovedala. Peniaze na úhrady manželke dával, nevedel o tom, že úhrady neplatila. Nevedel uviesť, kde sa nachádzal v čase doručovania výpovede, odôvodnil to charakterom povolania, je vodičom z povolania, a teda je často na cestách mimo domu, výpoveď mu doručená nebola. Platby za úhrady spojené s užívaním bytu uhrádzala podľa vyjadrenia žalovaného buď z osobného účtu alebo poštovými poukazmi. O nedoplatku a jeho výške sa dozvedel až po tom, čo už bola manželka hospitalizovaná v nemocnici, po mozgovej príhode. Manželka už zo zdravotných dôvodov nekomunikovala, následne doma našiel manželke doručované výzvy na úhrady zo strany žalobcu aj manželke doručenú výpoveď. Spolu so sestrou preto navštívili v mesiaci február v roku 2013 žalobcu a vyrovnali dlžný nedoplatok.

4/Dňa 27. 9. 2015, teda v priebehu konania, manželka žalovaného (pôvodne žalovaná 1/) zomrela, preto súd konanie voči nej uznesením č. k. 5C/103/2012-94 zo 7. apríla 2016 zastavil.

5/V poradí prvým rozsudkom č.k. 5C/103/2012 - 107 zo dňa 11.10.2016 súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že prihliadol na obranu žalovaného, ktorý tvrdil, že výpoveď mu nebola nikdy doručená. Občiansky zákonník, pokiaľ ide o doručovanie výpovede z nájmu bytu, odkazuje na ustanovenia upravujúce doručovanie procesným predpisom (v čase doručovania výpovede ním bol zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov). Procesný predpis platný a účinný v čase doručovania výpovede z nájmu bytu vyžadoval pre platnosť doručenia, aby sa adresát v mieste doručovania zdržiaval. V konaní nebolo jednoznačne preukázané, že by sa žalovaný v čase doručovania výpovede trvalo nezdržiaval v mieste bydliska. Žalovaný však má prácu, ktorá si vyžaduje častý pobyt mimo bydliska. S doručením výpovede sa spája aj začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby o neplatnosť výpovede podľa § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka a aj samotný začiatok výpovednej lehoty na skončenie nájmu bytu. K tvrdeniam žalobcu, že už z dĺžky tohto súdneho konania je zrejmé, že žalovaný mal vedomosť o výpovedi z nájmu bytu, súd uviedol, že samotná vedomosť o výpovedi nenahrádza účinné doručenie. Rozhodnutie o vypratání bytu je pritom mimoriadne závažným rozhodnutím, a tak súd pri rozhodovaní (ako aj prenajímateľ pri doručovaní výpovede), musí brať do úvahy okolnosti doručovania výpovede, od platnosti ktorého sa odvíjajú vyššie uvedené závažné účinky. K námietke žalobcu, že už pred podaním žaloby v tomto konaní žalovaný neuhrádzal platby spojené s užívaním bytu, v súvislosti s čím boli proti nemu vedené súdne a exekučné konania, čo je možné považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, súd uviedol, že nespochybňuje povinnosť žalovaného v pozícii nájomcu bytu plniť si povinnosti vyplývajúce z jeho postavenia spojené s užívaním bytu. Súd však vzal do úvahy aj zdravotný stav manželky žalovaného. Manželka žalovaného bola vážne chorá a podľa tvrdenia žalovaného až po jej hospitalizácii po mozgovej príhode žalovaný zistil, v akom stave sú úhrady za služby spojené s užívaním bytu a tiež, že je vedené súdne konanie o vypratání bytu. Súd mal dôvod uveriť tvrdeniu žalovaného o jeho záujme na úhrade dlžných úhrad, nakoľko ich vo februári 2013 uhradil, nie je pritom relevantné, či tak urobil on sám alebo za neho jeho sestra. Od tohto obdobia podľa vlastného tvrdenia pri zhodnom vyjadrení žalobcu platby za úhrady spojené s užívaním bytu riadne uhrádza. Vzhľadom na všetky okolnosti, teda že žalovanému reálne nebola doručená výpoveď z nájmu bytu, ako aj na chorobu manželky žalobcu, dôsledkom ktorej neskôr podľahla a aj na skutočnosť, že žalovaný po začatí konania uhradil jednak celú dlžnú sumu a odvtedy riadne uhrádza platby spojené s užívaním bytu, súd vypratání bytu žalovaným považoval za v rozpore s dobrými mravmi.

6/Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislava uznesením č. k. 5C/103/2012 - 123 zo dňa 12.06.2017 rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie v danom prípade konštatoval, že v konaní nebolo jednoznačne preukázané, že by sa žalovaný v čase doručovania výpovede trvalo nezdržiaval v mieste bydliska, má však prácu, ktorá si vyžaduje častý pobyt mimo bydliska. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodne žalovanej 1/ bola výpoveď z nájmu bytu doručená dňa 14.12.2011, zásielka s rovnakou výpoveďou adresovaná žalovanému (pôvodne žalovaný 2/) bola uložená na pošte rovnako dňa 14.12.2011 a odosielateľovi (žalobcovi) vrátená dňa 04.01.2012. V prípade žalovaného, ktorý si zásielku v úložnej dobe nevyzdvihol, sa môže uplatniť zákonná fikcia, že výpoveď mu bola doručená dňom, keď sa nevyzdvihnutá zásielka vrátila žalobcovi, len v prípade, že sa tento ako adresát zásielky v mieste doručenia zdržiaval, pričom nie je rozhodujúce, či sa o uložení písomnosti dozvedel. V každom prípade však tvrdenie strany, že sa v

čase doručovania výpovede z nájmu v mieste doručovania nezdržiavala, musí táto strana nado všetku pochybnosť preukázať, súd skutočne nemôže vychádzať z úvah resp. predpokladov, podľa ktorých žalovaný zrejme vykonával prácu mimo bydliska, a teda sa v mieste trvalého bydliska a teda i v mieste doručovania výpovede zdržiavať nemohol. Len pokiaľ nie je splnená podmienka doručenia výpovede (prípadne aj ako prílohy žaloby o vypratanie bytu) obom spoločným nájomcom, pri ktorých zákon vyžaduje doručenie výpovede každému zvlášť (zánik nájmu bytu v zmysle ustanovenia § 710 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka nemôže nastať v prípade, ak kumulatívne neexistuje výpoveď z nájmu bytu ako jednostranný, adresný hmotnoprávny úkon prenajímateľa voči nájomcovi a ak túto výpoveď prenajímateľ nedoručí nájomcovi, prípadne spoločným nájomcom osobitne - vid' rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 17/2005 uverejnený v Zbierke rozhodnutí a stanovísk najvyššieho súdu pod č. 58/2006 a tiež v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2009), nemohla a ani nezačala dňom doručenia výpovede plynúť trojmesačná výpovedná lehota a nemohol ani zaniknúť spoločný nájom bytu manželov výpoveďou. Súd prvej inštancie tak minimálne predčasne, a teda nesprávne konštatoval, že žalovanému reálne nebola doručená výpoveď z nájmu bytu. Ochorenie bývalej manželky žalovaného (pokiaľ sa preukáže, že k riadnemu doručeniu výpovede z nájmu bytu obom manželom došlo) nemá podstatnejší význam, keď ani jeden zo spoločných nájomcov neplatnosť výpovede na súde v zákonnej trojmesačnej lehote neuplatnil (§ 711 ods. 6 O.z.). Skutočnosť, že žalovaný po začatí konania uhradil celú dlžnú sumu a odvtedy riadne uhradza platby spojené s užívaním bytu, môže mať význam len v prípade preukázania hmotnej núdze nájomcov z objektívnych dôvodov ku dňu doručenia výpovede, a len v prípade zaplatenia dlhu pred uplynutím ochrannej lehoty (§ 710 ods. 4 O.z.), kedy platí, že dôvod výpovede nájmu bytu zanikol (§ 711 ods. 5 O.z.). Nedielná podstata práva spoločného nájmu bytu manželmi sa prejavuje nielen pri výkone tohto práva, ale tiež pri jeho zániku. Právo spoločného nájmu bytu manželmi nemôže trvať ani zaniknúť len vo vzťahu k jednému z jeho nositeľov (vid' rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. januára 2010 sp. zn. 5 Cdo 211/2008). V dôsledku nedielnej povahy spoločného nájmu bytu manželmi výpoveď, doručená len jednému z manželov (len jednému zo spoločných nájomcov bytu), nemôže vyvolať zánik nájomného vzťahu, lebo vo vzťahu k druhému manželovi (druhému spoločnému nájomcovi bytu) chýba nevyhnutná existencia tohto hmotnoprávneho úkonu prenajímateľa. Súd prvej inštancie teda zameria svoju pozornosť a doplní dokazovanie v naznačenom smere a až po zistení, že prenajímateľ platnú výpoveď z nájmu bytu žalovanému (resp. obom spoločným nájomcom) riadnym spôsobom doručil, a že dôvod výpovede nájmu bytu nezanikol (§ 711 ods. 5 O. z.), umožňuje súdu rozhodnúť o prípadnom vyprataní bytu.

7/Na podklade zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave súd prvej inštancie doplnil dokazovanie naznačeným smerom a vyzval žalovaného na preukázanie toho, že sa v čase doručovania výpovede z nájmu bytu v mieste doručovania nezdržiaval. Žalovaný predložil súdu potvrdenie od zamestnávateľa zo dňa 11.09.2017 (č.l. 127 spisu), v ktorom spoločnosť P. P., P.D..G., P. P.C. XXX XX C. XXXX, potvrdila, že žalovaný ako zamestnanec uvedenej spoločnosti v období od roku 2010 do súčasnosti vykonáva prácu F., ktorá vyžaduje časté pobyty mimo jeho trvalého a obvyklého pobytu. Na pojednávaní dňa 01.12.2017 žalovaný uviedol v podstate to isté, čo v predchádzajúcich vyjadreniach, tiež na otázku súdu viedol, že v čase doručovania výpovede z nájmu bytu nebol v hmotnej núdzi.

8/Súd na základe vykonaného dokazovania považoval za preukázané (v konaní nebolo sporné), že žalobca ako prenajímateľ zo zákonného dôvodu vypovedal nájom bytu žalovanému a jeho manželke, keď žalovaný spolu s manželkou nezaplatil úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu za dlhší čas ako tri mesiace, čím hrubo porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z nájmu bytu. Zároveň ani jeden zo spoločných nájomcov neplatnosť výpovede na súde v zákonnej trojmesačnej lehote neuplatnil (§ 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka). Súd mal ďalej vykonaným dokazovaním preukázané, že obom spoločným nájomcom bytu, žalovanému aj jeho manželke, bola výpoveď z nájmu bytu doručená, manželke žalovaného do vlastných rúk dňa 14.12.2011 a žalovanému fikciou doručenia dňa 04.01.2012 v súlade s v čase doručovania účinným zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (§ 46), keď žalovaný nepreukázal, že by sa v čase doručovania výpovede z nájmu bytu v mieste doručovania nezdržiaval. Potvrdenie zamestnávateľa žalovaného, v ktorom uviedol, že žalovaný sa z dôvodu výkonu povolania vodiča často vyskytuje mimo svojho trvalého a obvyklého pobytu nepreukazuje, že v čase doručovania výpovede sa žalovaný počas celej doby, kedy bola zásielka (výpoveď z nájmu bytu) uložená na pošte a mohol si ju žalovaný vyzdvihnúť, nezdržiaval v mieste doručovania. Zároveň nebolo preukázané, a žalovaný to ani netvrdil, že by dôvod výpovede zanikol v zmysle § 711 ods. 5 Občianskeho zákonníka, keď žalovaný sám uviedol, že v čase doručovania výpovede nebol v hmotnej núdzi, a navyše súd uvádza, že aj v prípade tvrdenia a preukázania hmotnej núdze žalovaného z objektívnych dôvodov v čase doručovania by nebola splnená druhá podmienka na zánik výpovede z nájmu bytu, a to že žalovaný dlžné nájomné uhradil pred uplynutím ochrannej doby, prípadne sa s prenajímateľom písomne dohodol

o spôsobe jeho úhrady, keď žalovaný zaplatil dlžné nájomné až vo februári 2013 a výpoveď mu bola doručená fikciou doručenia dňa 04.01.2012.

9/S ohľadom na uvedené, keď žalovaný nado všetku pochybnosť v konaní nepreukázal, že by sa v čase doručovania výpovede z nájmu bytu nezdržiaval v mieste doručovania, ani že by boli splnené podmienky na zánik dôvodu výpovede z nájmu bytu v zmysle § 711 ods. 5 Občianskeho zákonníka, považoval súd výpoveď z nájmu bytu za platnú, doručenú obom spoločným nájomcom bytu, žalovanému dňa 04.01.2012 a jeho manželke 14.12.2011, a keďže trojmesačná výpovedná lehota uplynula dňa 01.05.2012, súd zaviazal žalovaného na vypratanie predmetného bytu, a to bez nároku na bytovú náhradu s poukazom § 712a ods. 3 Občianskeho zákonníka. Na splnenie tejto povinnosti súd uložil žalovanému lehotu 60 dní, aby

mal žalovaný dostatok priestoru zabezpečiť si nový nájom bytu, prípadne iný druh ubytovania, keďže je to proces častokrát dlhšieho trvania.

10/O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako v plnom rozsahu úspešnej strane sporu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného aj odvolacieho) v plnom rozsahu.

11/Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný namietajúc nesprávne právne posúdenie doručenia výpovede z nájmu bytu tomuto, keď bremeno dokazovania, či sa žalovaný v mieste doručovania zdržiaval, súd preniesol na žalovaného. Z ustanovenia § 46 O.s.p. nevyplýva (a z judikatúry k tomuto ustanoveniu vyplýva presný opak) že splnenie podmienky, že sa adresát v mieste doručovania zdržiaval, musí dokazovať ten, kto zásielku doručoval (v prípade výpovede z nájmu bytu teda žalobca ako prenajímateľ). V konaní musí byť preukázané, že sa žalovaný v mieste doručovania zdržiaval, na spochybnenie splnenia tejto podmienky postačuje, že žalovaný túto skutočnosť namietal, žalovaný nebol povinný preukazovať, že sa v mieste doručovania nezdržiaval v zmysle zásady, že nikto nemá povinnosť preukazovať opak toho, čo nie je potvrdené. V konaní žalovanému žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že sa v mieste doručovania výpovede z nájmu bytu zdržiaval, čo je základnou podmienkou uplatnenia náhradného doručenia. Uvedené závery potvrdzuje i judikatúra k právnej úprave náhradného doručovania podľa O.s.p., žalovaný poukázal napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8. júla 2010 pod sp. zn. 3 Cdo 30/2010, v zmysle ktorého „ak doručienka neobsahuje údaj, že sa adresát v mieste doručovania zdržoval, je povinnosťou súdu vykonať šetrenie na zistenie splnenia tejto podmienky, pričom nie je povinnosťou účastníka, ktorému bolo poštou doručované, navrhnuť dôkazy na preukázanie svojho prípadného tvrdenia, že sa v čase doručovania v mieste doručenia nezdržoval z dôvodu, že účastník konania nemá povinnosť preukazovať opak toho, čo nie je osvedčené. Preto záver súdu o účinnom náhradnom doručení bude možný len vtedy, ak bude zistené, že adresát sa v mieste doručenia v čase doručovania zdržoval“. Podľa odvolateľa žalobca nepreukázal, že sa žalovaný v mieste a v čase doručovania zásielky - výpovede - zdržiaval, ani nenavrhol na preukázanie tejto skutočnosti vykonanie žiadnych dôkazov, nebolo tak preukázané splnenie podmienky pre uplatnenie fikcie doručenia. Z týchto dôvodov nemohlo prísť na strane žalovaného ani k zániku nájmu bytu a nie je preto daný právny základ žaloby na jeho vypratanie. Vzhľadom na uvedené navrhol žalovaný, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

12/Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného považoval jeho argumentáciu za účelovú s cieľom vyhnúť sa neodkladnému vyprataniu bytu bez

nároku na bytovú náhradu. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne správny a navrhol jeho potvrdenie odvolacím súdom.

13/Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu a z dôvodov v ňom vymedzených (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru že opodstatnené nie je.

14/Podľa § 710 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak bola daná písomná výpoveď, skončí sa nájom bytu uplynutím výpovednej lehoty. Výpovedná lehota je tri mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola nájomcovi doručená výpoveď. Prenajímateľ môže nájomcovi písomne určiť dlhšiu výpovednú lehotu. Na doručovanie písomnej výpovede nájmu bytu sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu (poznámka pod čiarou 5a) k tomuto ustanoveniu odkazovala v čase doručovania výpovede žalobcu žalovanému na § 46 O.s.p.).

15/Podľa § 46 ods. 1 O.s.p. adresátovi možno doručiť písomnosť v byte, v sídle (mieste podnikania), na pracovisku alebo kdekoľvek bude zastihnutý.

16/Podľa § 46 ods. 2 O.s.p. ak nebol adresát zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, doručí sa inej dospelšej osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná obstarat' odovzdanie písomnosti. Ak nemožno ani takto doručiť, uloží sa

písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom vyzve, aby si písomnosť vyzdvihol. Písomnosť sa považuje za doručенú dňom, keď bola súdu vrátená, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

17/Podľa § 46 ods. 3 O.s.p. ak sa podľa odseku 2 písomnosť odovzdá účastníkovi, ktorý má na veci protichodný záujem, je doručenie neúčinné.

18/Vychádzajúc z ustanovenia § 710 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nevyhnutným predpokladom začatia plynutia zákonnej trojmesačnej výpovednej lehoty, uplynutím ktorej dochádza k zániku nájomného vzťahu medzi prenajímateľom a nájomcom bytu, je doručenie písomnej výpovede nájmu bytu nájomcovi, pričom na doručenie písomnej výpovede nájmu bytu sa primerane použije § 46 O.s.p.

19/Úpravou tzv. náhradného doručenia v zmysle § 46 ods. 2 O.s.p. zákonodarca sledoval cieľ odstrániť prípady právnej neistoty spôsobenej nepreberaním zásielok adresátom. Pre vznik fikcie doručenia zakotvenej v citovanom ustanovení je predpísané súčasné splnenie viacerých podmienok, ktoré sú stanovené kumulatívne; preto ak z nich nie je splnená čo i len jedna, neuplatní sa fikcia doručenia v zmysle § 46 ods. 2 O.s.p. Medzi tieto podmienky patrí aj

skutočnosť, že zásielka je doručovaná na adresu, na ktorej sa adresát v čase jej doručovania zdržuje. 20/Zdržiavanie sa v mieste doručenia znamená, že adresát skutočne v mieste doručenia býva a má teda možnosť osobne si zásielku prevziať. O zdržiavaní sa v mieste doručovania nemožno hovoriť, ak je adresát napríklad na dovolenke, hospitalizácii v nemocnici a podobne. Ide o také prekážky, pre ktoré nielenže nemohla byť adresátovi písomnosť osobne doručená, ale ani nemal možnosť sa dozvedieť, že písomnosť je uložená na pošte. K otázke zdržiavania sa v mieste doručovania a preukázania tejto skutočnosti sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení pod sp. zn. II. ÚS 278/2011-13 zo dňa 16. júna 2011. V predmetnom uznesení uviedol, že „dôkazné bremeno preukázať, že adresát sa v čase doručovania v mieste doručovania nezdržiaval, znáša adresát, a nie správny orgán“ a uviedol tiež, že „čestné vyhlásenie adresáta, že sa v mieste bydliska nezdržiaval v čase doručovania, však na unesenie dôkazného bremena nepostačuje, lebo ide iba o tvrdenie. Je potrebný aj objektívny dôkaz preukazujúci, že v kritickom čase bol na inom mieste.“

21/Argumentáciu žalovaného, podľa ktorého splnenie podmienky, že sa adresát v mieste doručovania zdržiaval, musí dokazovať ten, kto zásielku doručoval (v prípade výpovede z nájmu bytu teda žalobca ako prenajímateľ), a že na spochybnenie splnenia tejto podmienky postačuje, že žalovaný túto skutočnosť namietá pričom nie je povinný preukazovať, že sa v mieste doručovania nezdržiaval, nepovažoval odvolací súd za správnu. Prenajímateľ bytu na jednej strane nedisponuje žiadnymi prostriedkami, ktorými by (bez toho, aby nájomcu či viacerých nájomcov neustále nedovolene monitoroval) mohol preukazovať miesto zdržiavania sa nájomcu bytu k určitému času. Na druhej strane, pokiaľ by na spochybnenie splnenia podmienky zdržiavania sa adresáta v mieste doručovania postačovala púha námietka adresáta bez akéhokoľvek preukázania, viedlo by to (v prípade vyhýbania sa adresáta doručeniu) až k znemožneniu doručenia akejkoľvek písomnosti a tým i potlačeniu účelu a zmyslu náhradného doručenia.

22/Z vyššie uvedených dôvodov potom odvolaciemu súdu neostalo než napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP z hľadiska jeho vecnej správnosti, stotožňujúc sa celkom s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

23/Odvolací súd žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní dosiahol plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

24/Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).